

יום מסב החתן

א) חודש שבט תש"ד: לאחרי כמה פגישות עם המדוברת תח"י שאלתי את הרבי אם לגםו השידוך אתה. והרבי אמר: בגין לשידוך לא אני יכול לעוזר לך, לא אביך, לא אמך וגם לא השכל שלך, רק לבך, אם יש לך המשכת הלב טוב ותגמר השידוך.

[בחור אחד שעמד באמצע שידוך בימי הרבי הרוי"ץ נכנס ליחידות ושאל אם לגםו השידוך. הרבי הרוי"ץ שאל האם יש לך המשכת הלב אליו, הבחור ענה "אני יודע". אמר לו הרבי הרוי"ץ, אם – כן תעזוב הצעה זו, ותחפש הצעה אחרת, כי בגין לשידוך צריכה להיות המשכת הלב].

ב) ביום ט"ז שבט – מחרת קישורי התנאים שלי – תש"ד: שאלתי את הרבי איך צריכה להיות ההנאה בגין המשך פגישות וכו'. הרבי אמר: הוואס וויניגער איז אלע בעסער, זיך טראפין נישט מעיר ווי איז מאל א וואך, אונן רעדין אויפן טלפון נישט מעיר ווי איז מאל א וואך. עס איז געוווארן א פריצות הוואס חתן וכלה נעמין בילדער צוזאמין פאר דיבחתונה. דאס איז די גראטסעט פריצות, בייז נאך די חופה זאל חתן וכלה ניט נעמען קיין בילדער צוזאמען. זאלסט דאס מפרסטם זיין צו אנדרען החתנים אויכט. (= מה שפחחות יותר טוב להיפגש לא יותר מפעם אחת בשבוע, ולדבר בטלפון לא יותר מפעם אחת בשבוע. נהיה פריצות אשר חתן וכלה מצטלים יחד לפני החתונה; זהה פריצות גדולה. עד אחרי החופה אסור להצטלם ביד. תפרנסם זאת גם לשאר החתנים).

ג) תחלת חודש אלול תש"ד: שבוע לפני החתונה כתבתי להרבי, מיסד על שייחת הרבי הרוי"ץ בעת הקבלת פנים של הרבי – שמזמינים את הרביהם ע"י אמירת תורתם, בקשתי שלמרות שהרבי יהיה המסדר קידושין אי"ה, שיורני איזה חלק מתורתו לומר בעת הקבלת פנים בתור הזמנה לחתונה. לא קיבלתי תשובה, אבל בשבת אופרופעניש אמר הרבי המאמר להקה דודי טרפ"ט עם הוספות.

ולפי"ז – כשמarterי המאמר להקה דודי דשנת טרפ"ט – הוסיף בג' מקומות מההוספות שהרבי אמר בש"ק. למחרת החתונה כשהייתי אצל הרבי שאלני: "נו, מה עשית בגין למאמר" – אמרתי שעשית כן". הרבי שאל מה הן הוספות שהוספה ואיפה, ואמרתי. ואח"כ אמר הרבי: "זיעיר א גלייכע זאך, בטח ממןו יראו אחרים וייעשו, כדי לפרט זה שגם שאר החתנים יעשו כן".

ד) יום חופتي ט"ז אלול: נכנסתי להיכל הרבי כמו בכל יום, הרבי תהמה ושאל מה אתה עשה כאן, הלא היום הוא יום חופתך, עניתני כן, זהה הנני רוצה לעוד זכות ע"ז שאמש היום. הרבי: תגמר השירות ואח"כ תצא ותאמר תהלים, כי חותמי הרבי הרוי"ץ אמר לי ביום חופתי שהחתן וכן הכלה צריכים לנצל כל רגע של יום חופתם באמירת תהלים, ואין הכוונה רק לגםו התהלים פעמי', אלא באמ גומרים ונשאר עוד זמן להתחליל עוה"פ. בטח תבקש מישחו שימסור זה גם להכלה.

ה) דבר ע"ד שמירה: שבוע לפני החתונה צריכים לשמור מפני המזיקין וגם במשך שבעת ימי המשתה לא ילכו החו"כ בלבד רק עם שומר. שאלתי אם הכוונה כשהולכים בלבד או גם כשהולכים יחד, אמר גם כשהולכים יחד הרי הם דומים למלך ומלכה, האם ראיית שמלך ומלכה גם כשהולכים יחד – הולכים בלי מלויום.

ו) חוץ שהגיעו לניו-יורק מעבר לים, נכנסו ליחידות בכדי לקבל ברכה, ובאותו מעמד בקשרו שהרבי יהיה המסדר קידושין, הרבי שאל איך טסו לכាបן, אמרו שהם ביחיד עם המשפחה טסו

באותו אווירון. אמר הרבי בתמהון: החתן והכלה לפני חתונתם טסו ביחד?! ענו, אבל הרוי בני המשפחה היו איתנו. אמר הרבי: זה לא משנה – שחו"כ יטוסו ביחד זהה פריצות והעדר הצניעות ולזה אני יכול להיות המסדר קידושין. וכן היה – שהרביה לא היה המסדר קידושין אצלם.

ז) פעם נכנסו חזו"כ לפני חתונתם ובקשו ברכה וגם שהרביה יהיה המסדר קידושין, הרבי שאל את הכלאה אם היא תלבש שיטיל (פאה נכרית) אחרי החתונה, ועננה בשלילה, שאל הרבי ואיך תכסית את הראש, ועננה: "עם מטבחת". אמר הרבי שטיבע המטבחת לודת מעל הראש, אמרה שאני אזהר להחזירה. ואמר הרבי – הנסיוון הראה שלא ממהריהם לחזרה, עכ"פ באם הכלאה אינה מוכנה לבוש שיטיל, לא יוכל להיות המסדר קידושין. בבוקר של יום החופה – כשהרביה הגיעו ל-77, ניגש אליו החתן ואמר שהכלאה בקשה לומר רשר שחליטה כן לבוש שיטיל, וממילא תקווה שהרביה יסכימים להיות המסדר קידושין. אמר הרבי: כת עכבר מאוחר בשביב זה. אמר החתן השעה עכשו גם מה שמצטרף אליו. ושביל זה כבר מאוחר.

ח) הרבי הרי"ץ אמר לחתן שכל הבגדים שחתן לובש תחת החופה, צרכים להשתדל שיהיו חדשים.

ט) לחתן שיום חופתו הי' ביום שאין מתענין בו – אמר הרבי הרי"ץ: שבבוקר ישתה משהו, ואח"כ עד אחריו החופה לא יאלול ולא ישתה. פאסטיין טאר מען ניט, אבער עסין און טרינקען דארפ מען ניט.

י) הרבי סייפר לאבי: למחרת יום חופתו שאל את הרבי הרי"ץ אם עליו לברך שהחינו על לבישת הטלית גדול. הרבי הרי"ץ אמר לו, אצליינו לא נהוג לברך שהחינו על בגדים, רק נשים מברכות שהחינו על מעיל פרווה. עוד סייפר הרבי: שבאותו יום נתן לו הרבי הרי"ץ הספר טיפורים נוראים מהרה"ח ר' יעקב קאדאנער ואמר: היה שבסמוך שבעת ימי המשתה קשה ללמידה בעיון, צרכים לנצל השבוע להיות בקי בספר זה.

יא) פעם אמר הרבי – כשצריכים להשתתף בשמחת נישואין בדורחניות, זה יותר קשה מלהשתתף בגשימות.

יב) הרבי סייפר: שבוע לפני חתונתו אמר לו הרבי הרי"ץ שלא יהיה בדירה בלבד אלא עם שומר, וגם כשרוצה לעبور מחדר לחדר – לא לעبور על מפטן החדר בלבד רק עם עוד אחד.

יג) يوم אחד מסרתי פתק בו שאלו שתי משפחות אם הבן והבת יפגשו וקיבלו תשובה חיובית. שבוע אחריו זה הביאו פתק נוסף – בו בקשו הסכמה וברכה לגמור השידוך. כשהרביה קרא פתק זה, אמר: אני לא מבין, רק לפני ימים אחדים שאלו אם להפגש, ואחרי שבוע כבר רוצים לגמור השידוך, מה הם החשובים שבמשך שבוע אחד יכולים להחליט בעניין שנוגע לכל החיים.

יד) היה שנלקח מכאן חור' הראשונה של ביאורים לאגה"ת, יש להכניס אחדר במקומה, ומהו הטעם שלא הדפיסו עוד, הרוי כמודמה יש עד סוף פרק י"ב, אלא שלא איכפת לאף אחד פירוש הפשט, מ'טומלט זיך אין עניינים עמוקים, און אין גאר פשוטין פשט טוט מען ניט. עד"ז בנוגע לאגה"ת, לא איכפת לאף אחד לדעת

פירוש הפשט, באגה"ק קטנתי איתא ורוח נכאה כו', וואט איז דער טייטש?